

1. בראשית פרק כח, י-כב

(י) וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרֹנָה: (יא) וַיִּפְגַּע בַּמְּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי-בָא הַשֵּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמְּקוֹם וַיִּשָּׂם מִרְאשֵׁיתוֹ וַיִּשְׁכַּב בַּמְּקוֹם הַהוּא: (יב) וַיַּחְלֹם וְהִנֵּה סֹלֶם מַצְבֵּי אֲרָצָה וְרֹאשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהִנֵּה מַלְאָכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ: (יג) וְהִנֵּה ה' נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי ה' אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אָבִיךָ וְאַלֵּהִי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לֵךְ אֶתְנַנֶּה וְלִזְרַעְךָ: (יד) וְהִנֵּה זֶרְעֶךָ כְּעֹפֵר הָאָרֶץ וּפְרֻצַּת יָמָה וְקִדְמָה וְצִפְנָה וְנִגְבָּה וְנִבְרָכוּ בְךָ כָּל-מִשְׁפְּחוֹת הָאָדָמָה וּבְזַרְעֶךָ: (טו) וְהִנֵּה אֲנֹכִי עֹמֵךְ וּשְׁמֹרֶתִיךָ בְּכָל אֲשֶׁר-תֵּלֵךְ וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל-הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם-עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ: (טז) וַיִּיקֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנֵיתוֹ וַיֹּאמֶר אֲכֹן יֵשׁ ה' בַּמְּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי: (יז) וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מִה-נִּזְרָא הַמְּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שֵׁעַר הַשָּׁמַיִם: (יח) וַיִּשְׁכֹּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת-הָאֲבָן אֲשֶׁר-שָׂם מִרְאשֵׁיתוֹ וַיִּשָּׂם אֹתָהּ מִצְבֵּה וַיִּצַק שָׁמֶן עַל-רֹאשָׁהּ: (יט) וַיִּקְרָא אֶת-שְׁם-הַמְּקוֹם הַהוּא בֵּית-אֵל וְאוּלָם לִזְמַן שִׁם-הָעִיר לְרֹאשְׁנָהּ: (כ) וַיֵּדֶר יַעֲקֹב בְּדֶרֶךְ לֵאמֹר אִם-יְהִי אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמְרָנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן-לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגָד לְלַבֵּשׁ: (כא) וְשָׁבְתִי בְשָׁלוֹם אֶל-בֵּית אָבִי וְהִנֵּה ה' לִי לְאֱלֹהִים: (כב) וְהָאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי מִצְבֵּה יְהִי בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תֵּתֶן-לִי עֲשֵׂר אֶעֱשֶׂרְנוּ לָךְ:

2. בראשית פרק יב,

(ב) וַאֲעֹשֶׂךָ לְגוֹי גָדוֹל וְאַבְרָכְךָ וְאֶגְדְּלָה שְׁמֶךָ וְהִנֵּה בְרָכָה: (ג) וְאַבְרָכָה מִבְּרָכֶיךָ וּמִקְלָלֶיךָ אַךְ וְנִבְרָכוּ בְךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת הָאָדָמָה: (ו) וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאָרֶץ עַד מְקוֹם שָׁכֵם עַד אֵלוֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בְּאָרֶץ: (ז) וַיִּירָא ה' אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֶךָ אֵתְּן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' הַנִּרְאָה אֵלָיו:

3. בראשית פרק כז, לג-מו

(לג) וַיַּחְרֵד וַיִּחְרַד יִצְחָק חֲרָדָה גְדֹלָה עַד-מָאֹד וַיֹּאמֶר מִי-אֶפֹּא הוּא הַצֹּדֵץ-צִיד וַיָּבֵא לִי וְאָכַל מְכַל בְּטָרָם תָּבוֹא וְאַבְרָכָהוּ גַם-בְּרוּךְ יְהִי: (לד) כַּשֵּׁמֶעַ עָשׂוּ אֶת-דִּבְרֵי אָבִיו וַיִּצְעֲקוּ צָעָקָה גְדֹלָה וּמְרָה עַד-מָאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי גַם-אֲנִי אָבִי: (לה) וַיֹּאמֶר בָּא אַחִיךָ בְּמִרְמָה וַיִּקַּח בְּרַכְתְּךָ: (לו) וַיֹּאמֶר הַכִּי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבְנִי זֶה פַעַמִּים אֶת-בְּכֹרְתִי לָקַח וְהִנֵּה עַתָּה לָקַח בְּרַכְתִּי וַיֹּאמֶר הַלֹּא-אֶצְלֶת לִי בְרַכָּה: (לז) וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשׂוֹ הֵן גָּבִיר שְׁמִיתִי לָךְ וְאֶת-כָּל-אֲחָיו נָתַתִּי לוֹ לַעֲבָדִים וְדָגַן וְתִירֵשׁ סִמְכַתִּיו וְלָכֵה אֶפֹּא מֶה אֶעֱשֶׂה בְנִי: (לח) וַיֹּאמֶר עָשׂוּ אֶל-אָבִיו הַבְּרָכָה אַחַת הוֹאֵלְךָ אָבִי בְּרַכְנִי גַם-אֲנִי אָבִי וַיִּשָּׂא עֵשׂוּ קִלּוֹ וַיִּבֶךְ: (לט) וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַנִּי הָאָרֶץ יְהִי מוֹשְׁבְךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעַל: (מ) וְעַל-חֲרָבְךָ תַחֲיֶה וְאֶת-אַחִיךָ תַעֲבֹד וְהִנֵּה כַּאֲשֶׁר תִּרְיֵד וּפְרֻקֶת עָלַי מֵעַל צוּאָרְךָ: (מא) וַיִּשְׁטֹם עָשׂוּ אֶת-יַעֲקֹב עַל-הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בְּרָכוּ אָבִיו וַיֹּאמֶר עָשׂוּ בְלָבוֹ יִקְרְבוּ יָמֵי אָבִי וְאֶהְרָגָה אֶת-יַעֲקֹב אַחִי: (מב) וַיִּגַּד לְרַבְּקָה אֶת-דִּבְרֵי עָשׂוּ בְּלָבוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו

הִנֵּה עֲשׂוּ אַחִיךָ מִתְנַחֵם לָךְ לְהִרְגֶּךָ: (מג) וְעַתָּה בְּנֵי שְׁמַע בְּקוֹלִי וְקוּמוּ בְּרַחֲלֶךָ אֶל־
לְבַן אַחִי חֲרָנָה: (מד) וַיִּשְׁבַּת עִמּוֹ יָמִים אַחְדִּים עַד אֲשֶׁר־תָּשׁוּב חֲמַת אַחִיךָ: (מה)
עַד־שׁוּב אֶף־אֶחִיךָ מִמֶּךָ וְשָׂכַח אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לוֹ וְשָׁלַחְתִּי וְלִקְחִתִּיךָ מִשָּׁם לָמָּה
אֲשַׁקֵּל גַּם־שְׂנִינְכֶם יוֹם אֶחָד: (מו) וַתֹּאמֶר רַבֶּקָּה אֶל־יִצְחָק קְצַתִּי בְּחַיִּי מִפְּנֵי בְּנוֹת חַת
אִם־לִקַּח יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת־חַת כְּאֵלֶּה מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה לִּי חַיִּים:

4. רש"י בראשית פרק כז פסוק מב

(מב) ויגד לרבקה - ברוח הקודש הוגד לה מה שעשו מהרהר בלבו:

5. בראשית פרק כח, א-ה

(א) וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַוֵּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן:
(ב) קוּמוּ לָךְ פְּדֻנָּה אֲלֶיךָ בֵּיתָה בְּתוֹאֵל אָבִי אִמְךָ וְקַח־לָךְ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לְבַן אַחִי
אִמְךָ: (ג) וְאֵל שְׂדֵי יְבָרָךְ אֶתְךָ וַיְפָרֶךָ וַיְרַבְּךָ וְהָיִיתָ לְקַהֲל עַמִּים: (ד) וַיִּתֵּן־לָךְ אֶת־
בְּרַכַּת אַבְרָהָם לָךְ וְלִזְרַעְךָ אֶתְךָ לְרִשְׁתָּךְ אֶת־אָרֶץ מִגְרִיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם:
(ה) וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פְּדֻנָּה אֲלֶיֶם לְבַן בֶּן־בְּתוֹאֵל הָאֲרָמִי אַחִי רַבֶּקָּה
אִם יַעֲקֹב וְעָשׂוּ:

6. בראשית פרק כה, כא-לד

(כא) וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לְה' לִנְכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָה הִוא וַיַּעֲתֵר לוֹ ה' וַתֵּהָרַב רַבֶּקָּה אִשְׁתּוֹ:
(כב) וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶה אֲנִי וַתֵּלֶךְ לְדָרַשׁ אֶת־ה': (כג)
וַיֹּאמֶר ה' לָהּ שְׁנֵי גַיִם גּוֹיִם בְּבֶטְנֶךָ וְשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֶּעִיךָ יִפְרְדוּ וְלֹאִם מִלְּאִם יִאֲמָץ וְרַב
יַעֲבֹד צַעִיר: (כד) וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לְלֵדָת וְהִנֵּה תוֹמֵם בְּבֶטְנָהּ: (כה) וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אֲדָמוּנִי
כֻּלּוֹ כְּאֲדָרֶת שַׁעַר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ עָשׂוּ: (כו) וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אַחִיו וַיְדוּ אַחֲזֵת בַּעֲקֵב עָשׂוּ
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן־שָׁשִׁים שָׁנָה בְּלֵדָת אֹתָם: (כז) וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עָשׂוּ
אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שֹׁדֵה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֲהָלִים: (כח) וַיֹּאֲהֵב יִצְחָק אֶת־עָשׂוּ כִּי־
צִיד בָּפִיו וְרַבֶּקָּה אֲהַבְתָּ אֶת־יַעֲקֹב: (כט) וַיִּזַּד יַעֲקֹב נֶזֶד וַיֵּבֵא עָשׂוּ מִן־הַשֹּׁדֵה וְהוּא
עֵיף: (ל) וַיֹּאמֶר עָשׂוּ אֶל־יַעֲקֹב הֲלֵעִטִּי נָא מִן־הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה כִּי עֵיף אֲנִי עַל־כֵּן
קָרָא־שְׁמוֹ אָדָוּם: (לא) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכֶּרֶה כִּיֹּם אֶת־בְּכֹרְתֶךָ לִּי: (לב) וַיֹּאמֶר עָשׂוּ הִנֵּה
אֲנִי הוֹלֵךְ לָמוֹת וְלָמָּה־זֶה לִּי בְּכֹרֶה: (לג) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הַשְׁבְּעָה לִּי כִּיֹּם וַיִּשְׁבַּע לוֹ
וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרְתוֹ לְיַעֲקֹב: (לד) וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעָשׂוּ לֶחֶם וְנֶזֶד עַד־שָׁשִׁים וַיֵּאָכֵל וַיִּשָּׁת וַיִּקֶּם
וַיֵּלֶךְ וַיָּבֵז עָשׂוּ אֶת־הַבְּכֹרֶה: o

7. רש"י בראשית פרק כה

(כא) לנכח אשתו - זה עומד בזוית זו ומתפלל, וזו עומדת בזוית זו ומתפללת: ויעתר לו -
לו ולא לה, שאין דומה תפלת צדיק בן צדיק לתפלת צדיק בן רשע לפיכך לו ולא לה:
(כב) ויתרוצצו - על כרחך המקרא הזה אומר דורשני, שסתם מה היא רציצה זו וכתב
אם כן למה זה אנכי. רבותינו דרשוהו לשון ריצה, כשהיתה עוברת על פתחי תורה של
שם ועבר יעקב רץ ומפרכס לצאת, עוברת על פתחי עבודה זרה עשו מפרכס לצאת. דבר
אחר מתרוצצים זה עם זה ומריבים בנחלת שני עולמות: ... ותלך לדרוש - לבית מדרשו
של שם: לדרוש את ה' - שיגיד לה מה תהא בסופה:
(כג) ויאמר ה' לה - על ידי שליח, לשם נאמר ברוח הקודש והוא אמר לה:

8. רש"י בראשית פרק כה

(כז) ויגדלו הנערים ויהי עשו - כל זמן שהיו קטנים לא היו נכרים במעשיהם ואין אדם מדקדק בהם מה טיבם, כיון שנעשו בני שלש עשרה שנה זה פירש לבתי מדרשות וזה פירש לעבודה זרה:

9. רש"י בראשית פרק כה

(כז) יודע ציד - לצוד ולרמות את אביו בפיו, ושואלו אבא היאך מעשרין את המלח ואת התבן, כסבור אביו שהוא מדקדק במצות: איש שדה - כמשמעו אדם בטל וצודה בקשתו חיות ועופות: תם - אינו בקי בכל אלה, אלא כלבו כן פיו. מי שאינו חריף לרמות קרוי תם: ישב אהלים - אהלו של שם ואהלו של עבר: (לד) ויבז עשו - העיד הכתוב על רשעו שביזה עבודתו של מקום:

10. בראשית פרק כו, לד-לה

(לד) ויהי עשו בן-ארבעים שנה ויקח אשה את-יהודית בת-בארי החתי ואת-בשמת בת-אילן החתי: (לה) ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה: ס

11. בראשית פרק כז, כב

(כב) ויגש יעקב אל-יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידיים ידי עשו: (כז) ויגש וישק-לו וירח את-ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה': (כח) ויתן-לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש: (כט) יעבדוך עמים וישתחו וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחייך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכך ברוך:

12. רש"י בראשית פרק כז פסוק כב

קול יעקב - שמדבר בלשון תחנונים (פסוק יט) קום נא, אבל עשו בלשון קנטוריא דבר (פסוק לא) יקום אבי:

13. ספר לשם שבו ואחלמה - הקדמות ושערים - שער ז פרק ה

אך הענין בכ"ז הוא כי האמת והעיקר הוא כי כל הענין דיעקב וישראל ורחל ולאה הם כולם רק

...כי רחל ולאה נשי יעקב הם באמת שתי אחיות גם משרשן...

והרי לנו מכ"ז כי באם שהיה העולם על תיקונה והיה מאיר ומתגלה אור הפנימי דפרצוי רחל למעלה לא היתה רחל הקטנה בבחי' פרצוי בפני"ע כלל כי היתה מתעלה ונמשכת עד למעלה והיה היא ולאה לפרצוי אחד שהיתה לאה כלולה ברחל וכן היו שניהם למטה לגוף אחד ג"כ שהוא רחל לבד וממנה היה יוצאים כל הי"ב שבטים כולן ולכן היה תשוקת יעקב אבינו ע"ה רק עליה כי בה תלוי כל התיקון כולו כי היא המתפשטת למטה ומנהגת את כל העולמות בי"ע כני"ל ובאם שהיה כך היה מתתקן העולם מאז ולהלאה בכל הראוי ולכן לא רצה מתחילה רק את רחל לבד אך כשראה שניתן לו גם את לאה וילדה לו בנים הבין כי נתפרדה החבילה ולא הגיע עדיין העולם לתיקונה כלל כי עדיין לא אתתקנת שכיתא תתאה שורש רחל למעלה להתגלה בה אור היחוד ונפרדו לאה ורחל לשנים ולכן היה מוכרח ליקח את שניהם כדי שיתייחדו שניהם בת"ת עכ"פ ומשום שמשרשם הם אחד כנז' והנה היה מיצר על זה מאד והיה מתעסק כל ימיו לתקן את פרצוי רחל למעלה כי בה תלוי כל התיקון כנז' ולכן היה תשוקתו תמיד רק עליה ועל בניה וכמו שיתבאר עוד למטה: